

سه شنبه 11 مهر 1439 - 13 اکتبر 2017

شروع به کار تلویزیون در ایران (1337 ش)

شروع به کار تلویزیون در ایران (1337 ش)

با راه&rlm؛ اندازی و بهره&rlm؛ برداری از نخستین فرستنده تلویزیونی ایران در یازدهم مهرماه 1337 ش، تلویزیون ایران، پخش برنامه&rlm؛ های خود را آغاز کرد. تلویزیون ایران در ابتدا به صورت یک بخش کاملاً خصوصی اداره می&rlm؛ شد که ابتدا در هر روز چهار ساعت برنامه پخش می&rlm؛ کرد. این تلویزیون برای گسترش مناطق تحت پوشش خود، در سال 1340 ش فرستنده دیگری در آبادان و یک فرستنده تقویتی در اهواز تأسیس کرد. در اواخر سال 1342 ش، تلویزیون ایران از ساختار یک شرکت خصوصی به شرکت سهامی تلویزیون ایران تغییر شکل داد تا این که تلویزیون ملی ایران با امکانات یک استودیو، سه دوربین و دو دستگاه ضبط مغناطیسی در آبان ماه 1345 ش، به صورت تلویزیون دولتی و به طور آزمایشی آغاز به کار کرد. در نهایت، سازمان تلویزیون ملی ایران در 29 اسفند 1345 ش رسماً افتتاح شد و کار خود را وسعت بخشید. با پیروزی انقلاب اسلامی ایران، سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران به صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران تغییر نام یافت و با گذشت زمان، فعالیت&rlm؛ های این سازمان به صورت افزایش فرستنده و شبکه&rlm؛ های رادیویی و تلویزیونی در تهران و شهرستان&rlm؛ ها رو به گسترش نهاد. چنانکه تا به امروز (1382 ش) این سازمان دارای 30 مرکز در استان و شهرستان&rlm؛ های مختلف ایران، نزدیک به بیست شبکه سراسری رادیویی و تلویزیونی و بیش از پانزده دفتر منطقه&rlm؛ ای در کشورهای مختلف جهان و ده&rlm؛ ها شبکه رادیویی و تلویزیونی در تهران و شهرستان&rlm؛ ها می&rlm؛ باشد. همچنین طی سال&rlm؛ های اخیر شبکه جهانی جام جم، بخش وسیعی از دنیا شامل قاره آسیا و اقیانوسیه، قاره اروپا و شمال آفریقا و قاره آمریکا را تحت پوشش قرار داده و شبکه جهانی سحر نیز به چندین زبان برنامه پخش می&rlm؛ کند. همچنین شبکه خبری و بین&rlm؛ المللی العالم از ابتدای سال 1382 فعالیت خود را آغاز کرد که در سراسر جهان قابل دریافت می&rlm؛ باشد.

ادامه پیشروی دشمن تا 15 کیلومتری اهواز و اشغال منطقه غرب کارون (1359 ش)

چند روز پس از تجاوز دشمن بعث به جمهوری اسلامی ایران، ارتش عراق با پیشروی در جبهه&rlm؛ های جنوب، قصد تصرف شهرهای دزفول، شوش، خرمشهر، آبادان و اهواز را نمود ولی مقاومت&rlm؛ های شدید مردمی، مانع این امر گردید. دشمن پس از چند روز پیشروی در جبهه&rlm؛ های جنوب، از اشغال این شهرها مأیوس شده و ناجوانمردانه این منطقه را زیر آتش سنگین توپخانه و حملات موشکی خود قرار داد که به شهید و زخمی شدن تعدادی از مردم مظلوم و بی&rlm؛ پناه جنوب منجر شد. رژیم عراق در ادامه این تجاوزات، تمام تلاش خود را برای تصرف پایگاه هوایی دزفول به کار گرفت ولی از اشغال آن به خاطر مقاومت&rlm؛ های مردمی بازماند و وحشیانه، شهر دزفول را زیر ضربات سهمگین موشک&rlm؛ های دور برد خود قرار داد. شهر شوش هم گرچه هرگز به تصرف دشمن درنیامد، اما همواره با توپخانه دشمن مورد حمله قرار گرفت که در این حملات به مقبره حضرت دانیال نبی(ع) خساراتی وارد گردید.

قطع کامل روابط دیپلماتیک ایران و عراق در اوج جنگ تحمیلی (1366 ش)

روابط سیاسی ایران و عراق که پس از امضای قرارداد 1353 ش (1975 م) الجزایر، رو به بهبودی می&rlm؛ رفت با وقوع انقلاب اسلامی به سردی گرایید و در فاصله یک سال و نیم بعد از پیروزی انقلاب، وقوع حوادث متعدد و درگیری&rlm؛ های پراکنده، باعث ایجاد تنش در روابط دو کشور شد. شروع جنگ تحمیلی و حمله سراسری ارتش بعث عراق، از نقاط عطف روابط بین دو کشور به شمار می&rlm؛ آید و از دیدگاه روابط بین&rlm؛ المللی، منشاء اثر در ارتباطات دیپلماتیک محسوب می&rlm؛ گردد. حمله عراق به جمهوری اسلامی ایران در 31 شهریور 1359، اگر چه نقطه اوج این تنش&rlm؛ ها به حساب می&rlm؛ آید، اما روابط رسمی دیپلماتیک همچنان برقرار بود و دیپلمات&rlm؛ های دو کشور، در طول سال&rlm؛ های جنگ، در سفارت دو طرف باقی ماندند، هر چند این حضور در پایین&rlm؛ ترین رده&rlm؛ ها بود. با این حال در پایان هفتمین سال از جنگ هشت ساله، دو کشور، روابط سیاسی و دیپلماتیک خود را قطع کردند و دیپلمات&rlm؛ های ایران و عراق، عازم کشورهای خود شدند.

ورود کاروان اسیران کربلا به کوفه (61 ق)

در روز دوازدهم محرم سال 61 قمري، کاروان اسیران کربلا که شامل زنان و کودکان شهیدان قیام کربلا بود، وارد شهرکوفه شد. سرپرستی این کاروان را امام سجاد(ع) فرزند امام حسین(ع) و حضرت زینب(س) خواهر آن امام، بر عهده داشتند. این دو بزرگوار، با وجود سختی&rlm؛ ها و ناملایمات فراوان که از سپاهیان یزید دیده بودند، در کوفه باشجاعت و صراحت، ستم&rlm؛ ها و جنایات حکومت اموی را افشاء و مردم این شهر را به خاطر یاری نکردن امام حسین(ع) و مقابله با ایشان سرزنش کردند. امام سجاد(ع) و حضرت زینب در مدت اقامت در کوفه، وظیفه و رسالت خود را مبنی بر ابلاغ و نشر پیام امام حسین(ع) در جامعه، به شایستگی انجام دادند.

دفن اجساد مطهر شهدای کربلا در شب دوازدهم (61 ق)

شهادت حضرت "امام زین العابدین(ع)" به روایتی (95 ق)

شهادت امام سجاد(ع) در برخی نقل‌ها سال 92 ق و در نقلی دیگر سال 94 و در منابعی دیگر سال 95 ذکر شده است. همچنین در روز شهادت آن حضرت اختلاف وجود دارد. در برخی منابع، شهادت ایشان را در روز 22 و 18 و 25 ماه محرم نیز ذکر کرده‌اند. زمان حضرت امام سجاد(ع) پُر از اختناق و تقیه بود و کسی در برابر جاسوسان بنی‌امیه، مجال نفس کشیدن نداشت؛ با این حال، امام سجاد(ع) از ارشاد و نشر احکام اسلام فروگذاری نکرد. ایشان به هر نحو ممکن، مسائل اسلامی را بیان می‌نمود و در هدایت مردم می‌کوشید. از جمله آثار امام سجاد(ع) صحیفه‌ای سجادیه است که مشتمل بر 54 دعا از دعاهای آن حضرت می‌باشد. مدت عمر آن امام، 57 سال و زمان امامت آن بزرگوار 34 سال بود. آن امام همام، سرانجام به دست هشام بن عبدالملک در زمان خلافت ولید بن عبدالملک مسموم شد و به شهادت رسید. پیکر مطهر امام سجاد(ع) در قبرستان بقیع و در کنار مرقد مطهر عمومی گرامیش حضرت امام حسن مجتبی(ع) واقع است.

وفات شیخ "صفی الدین اردبیلی" عارف نامی و بزرگ دودمان صفوی (735 ق)

ابوالفتح شمس الدین سید اسحاق بن سید امین‌الدین جبریل موسوی اردبیلی، معروف به صفی‌الدین اردبیلی (شیخ صفی)، موصوف به بُرهانُ الأصْفَاء، قُطْبُ الْأَقْطَاب و شَيْخُ الْعَارِفِينَ، از عرفا و مشایخ صوفیه و پیران طریقت در قرن هشتم هجری است. نسب شیخ صفی با نوزده واسطه به جناب حمزه بن موسی بن جعفر(ع) می‌رسد و با این که از سادات بود ولی به شیخ شهرت داشت. شیخ صفی‌الدین در سن بیست سالگی به جستجوی مرشدی در میان زُهادِ اردبیل برخاست اما هیچ یک از آنان قادر به برآوردن نیاز روحی وی نشدند. بنابراین صفی‌الدین به گیلان رفت و شیخ محمد گیلانی، معروف به زاهد را به عنوان مرشد خود انتخاب نمود. شیخ زاهد نیز صفی‌الدین را به ریاست طریقت زاهدیه برگزید و هنگامی که صلاحیت صفی‌الدین را مشاهده کرد به وی اجازه‌ای تدریس داد. قدرت معنوی صفی‌الدین نفوذ فراوانی در میان مردم داشت به طوری که بعدها، چون نوادگانش ادعای سلطنت کردند مورد حمایت مردمی واقع شدند و سلسله‌ای صفویه را یاری دادند.

تولد "لویی آراگون" شاعر و رمان‌نویس بلند آوازه فرانسوی (1898م)

لویی آراگون، شاعر و ادیب معروف فرانسوی در سوم اکتبر سال 1898م در پاریس به دنیا آمد. وی کودکی گستاخ و خارق‌العاده بود و در جوانی به نهضت پرهیاهوی دادائیسیم که ثمره ناامیدی و هرج‌ومرج‌طلبی ناشی از جنگ جهانی اول بود، کشیده شد. با این حال پس از چندی از این مکتب دست کشید و با انتخاب سبک سورئالیسم، که مبتنی بر بیان احساس و ارائه تخیلات و اندیشه‌های آزاد و عدم پای‌بندی به قیود اخلاقی و زیبایی‌شناسی بود، به شهرت دست یافت. آراگون در طی سال‌های بعد از رهبران این سبک در فرانسه گردید. با این حال از سال 1931م که به مسائل اجتماعی و سیاسی علاقه‌مند شد، همه آثارش نشانی از اندیشه‌های اجتماعی پیدا کردند و طرزی واقع‌بینانه به خود گرفتند. این تغییر دادگاه، در نتیجه سفر به مسکو بود که پس از آن با صراحت بسیار، خود را طرفدار کمونیسم و علاقه‌مند به مسائل مربوط به انقلاب روسیه معرفی کرد و هر نوع ادعای تغییر مثنی زندگی را تنها از این راه مورد تایید قرار داد. از این زمان بود که از سورئالیست نیز گریخت. آراگون در آثار بعدی خود که در زمینه مخالفت با سیاست فرانسه قبل از جنگ جهانی اول نوشته شده است، همه چیز را از نقطه نظر عقاید مارکسیستی مورد توجه قرار داده است. وی در این آثار، از فساد سرمایه‌داری سخن گفته و سرنوشت فرد را مطیع حوادث غم‌انگیز تاریخ دانسته است. آراگون از سال 1949 تا 1951م چندین کتاب با عنوان کمونیست‌ها انتشار داد و در این آثار، به دنیای واقعی و اشتراک منافع انسانی بازگشته است، چه در خط سیر انقلابی، چه در افکار و الهامات عاشقانه. وی در سال‌های بعد به عنوان یکی از درخشان‌ترین چهره‌های ادبی فرانسه و اروپا در قرن بیستم و نیز سمبل شعر کشور فرانسه در این قرن شناخته شد و آثار معروفی به وجود آورد. مجموعه اشعار معروفش مربوط به زمان مقاومت و اشغال فرانسه در جریان جنگ جهانی دوم است و در کنار آن، دل‌آزردگی، شکسته دل و چشمانِ اِلْزا از دیگر آثار اوست. لویی آراگون سرانجام در سال 1982م در 84 سالگی درگذشت. یکی از اعضای جامعه روشن‌فکران فرانسه در مورد وی گفته است: با مرگ آراگون، فرانسه بزرگ‌ترین شاعر و یک نویسنده نابغه را از دست داد.

در روز 12 محرم سال 61 قمری، هنگامی که نیروهای یزید، کربلا را ترک کردند، مردم قبیله‌ای بنی‌اسد از روستای غاضریه که نزدیک کربلا بودند اجساد شهداء را دفن کردند. پیکرهای مطهر یاران وفادار امام‌الحسین(ع) در کنار بدن پاک آن سرور به خاک سپرده شدند.